

prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central (jud: D. Bosii)

instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud: G. Vavrin, T. Berdilă, I. Dănăilă)

Î N C H E I E R E

03 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Procuratura Generală și
Ministerul Justiției,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Balta Daniil
împotriva Ministerului Justiției și Ministerul Finanțelor, intervenient accesoriu
Procuratura Generală cu privire la repararea prejudiciului material și moral, cauzat
prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și procuraturii

împotriva deciziei din 20 iulie 2021 a Curții de Apel Cahul,

c o n s t a t ă :

La 13 martie 2018, Balta Daniil a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției și Ministerul Finanțelor, intervenient accesoriu
Procuratura Generală (f.d.23) cu privire la încasarea prejudiciului material în
mărime de 3 000 de lei și prejudiciul moral în mărime de 25 000 de lei cauzat prin
acțiunile organelor de urmărire penală și ale procuraturii, încasarea cheltuielilor
judiciare.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 16 septembrie 2017, într-o zi de
sâmbătă, în apartamentul unde se afla împreună cu soția sa și copilul lor minor, a
fost luat de colaboratorii Inspectoratului de Poliție Cahul și însoțit la Secția
Inspectoratului de Poliție Cahul.

A adăugat că fiind în prezența unui ofițer de urmărire penală a aflat că este
bănuț de săvârșirea unei infracțiuni după cum urmează: „Balta Daniil a comis o
faptă prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de
pedeapsă penală în următoarele circumstanțe: Astfel dânsul la 16 septembrie 2017,
între ora 18:00-19:00, aflându-se în apartamentul cet. Colpacova Ludmila,
amplasat în blocul locativ de pe str. Ioan Vodă cel Cumplit 71/42 din municipiul
Cahul, pentru efectuarea reparației, profitând de momentul că cet. Colpacova
Ludmila a ieșit din apartament, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a
sustras o geantă pentru dame, cu prețul de 300 de lei, în care se afla un portmoneu,
cu prețul de 400 de lei, ce conținea bani în numerar la suma de 250 de lei,
echivalentul sumei de 5 252, 50 de lei și 435 dolari, echivalentul sumei de 7 677,75
lei, astfel părții vătămate Colpacova Ludmila i-a cauzat o pagubă materială în
proporții considerabile la suma totală de 14 330,25 lei.

Fapta intenționată săvârșită de cet. Baltă Daniil constituie infracțiunea
prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, după indicii: Furtul, adică

sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.

A mai indicat că în pofida explicațiilor sale că nu a comis anumite fapte antisociale, că este zi de odihnă și că se afla cu familia cu care avea preconizată o petrecere, dar și indicându-le că este gata de a se prezenta la poliție, la prima solicitare, pentru soluționarea unei neclarități, în aceeași zi a fost reținut pentru 72 de ore, fiind amenințat că în cazul în care nu va recunoaște vina pentru cele ce îi sunt imputate va fi arestat apoi judecat și trimis la închisoare.

Astfel, familia reclamantului a fost nevoită să apeleze la serviciile unui avocat, fapt care i-a creat un prejudiciu material lui Balta Daniil.

A mai adaugă că a fost ținut în condiții inumane până la 19 septembrie 2017, când procurorul i-a înaintat învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 186 alin (2) lit. d) Cod penal, conform indiciilor: „Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile”, și tot în aceeași zi prin ordonanța procurorului a fost eliberat din reținere.

A mai precizat că la 05 decembrie 2017, prin intermediul Oficiului poștal Cahul a primit înștiințare de la Procuratura Cahul de unde a aflat că prin ordonanța procurorului din 15 noiembrie 2017 a fost scos de sub urmărire penală din motiv că nu există fapta infracțiunii.

Totodată a completat că, în urma unei cereri adresate Procuraturii raionului Cahul din 11 decembrie 2017, primind ordonanța procurorului din 15 noiembrie 2017, Baltă Daniil a luat cunoștință că: „În cadrul urmăririi penale au fost efectuate toate acțiunile de urmărire penală îndreptate spre acumularea probelor, care ar confirma faptul comiterii de către Baltă Daniil a infracțiunii imputate, însă careva rezultate pozitive nu au fost obținute, având în vedere că geanta furată a apărut în domiciliul părții vătămate în acel moment când Baltă Daniil era reținut și presupunerile părții vătămate, precum că cineva din rudele lui Baltă Daniil a restituit geanta folosindu-se de duplicatul cheii pretins făcute de către acesta, nu și-au găsit confirmarea. Astfel analizând și apreciind în comun materialele cauzei penale nominalizate conchide că învinuitul Baltă Daniil urmează să fie scos de sub urmărire penală, fiindcă careva probe pertinente și concludente care ar confirma faptul săvârșirii infracțiunii de către cet. Baltă Daniil, organul de urmărire penală nu a administrat și în prezent fiind epuizate toate posibilitățile, prevăzute de legislația procesual penală în vigoare, de a dobândi și a administra astfel de probe. În împrejurările enunțate se impune necesitatea ca învinuitul Baltă Daniil trebuie să fie scos de sub urmărire penală din motiv că există fapta infracțiunii, iar aceasta fiind o circumstanță prevăzută de lege care condiționează excluderea urmăririi penale și respectiv clasarea cauzei penale. Potrivit art.8 alin. (3) din Codul de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea învinuitului. Conform art. 284 alin. (2) pct. (1), (3), (4) și (5) din Codul de procedură penală, scoaterea persoanei de sub urmărirea penală are loc când aceasta este bănuită sau învinuită și se constată că: fapta nu a fost săvârșită de bănuit sau învinuit. Procurorul, la propunerea organului de urmărire penală sau din oficiu, în cazul în care constată temeiurile prevăzute la alin. (2), dispune, prin ordonanța motivată, scoaterea persoanei de sub urmărirea penală. Persoana poate fi scoasă de sub urmărirea penală integral sau numai cu privire la un capăt de acuzare. Scoaterea

persoanei de sub urmărirea penală se face conform prevederilor prezentului cod, care reglementează încetarea urmării penale, ce se aplică în mod corespunzător. Concomitent cu scoaterea persoanei de sub urmărirea penală în cazurile prevăzute la alin. (2) pct.2) și 3), dacă fapta penală nu se impută altei persoane și nu este necesară continuarea procesului penal, prin aceeași ordonanță se dispune și clasarea cauzei penale. Conform art. 286 Cod de procedură penală, clasarea procesului penal este actul de finalizare a oricăror acțiuni procesuale într-o cauză penală sau pe marginea unei sesizări cu privire la infracțiune. Clasarea procesului penal se dispune printr-o ordonanță motivată a procurorului, din oficiu sau la propunerea organului abilitat, fie concomitent cu încetarea urmării penale sau scoaterea integrală de sub urmărirea penală, fie când în cauza penală nu este bănuit sau învinuit și există una din circumstanțele prevăzute la art. 275 pct. 1)-3).”

În drept, reclamantul a indicat prevederile din Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești și anume art. 3 alin. (1) și (2) care statuează că: „În conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală; b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității; c) efectuării ilegale, în cazul urmării penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; d) supunerii ilegale la arest contravențional, reținerii contravenționale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenționale de către instanța de judecată; e) efectuării măsurilor speciale de investigații cu încălcarea prevederilor legislației; f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ștampilelor, precum și în urma blocării conturilor bancare. (2) Prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcție de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură și din instanțele judecătorești.”

Totodată, a indicat că, conform art.6 lit. b): „Dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmării penale pe temeuri de reabilitare;” art. 7 lit. e): „În cazurile menționate la art. 3, persoanei fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie sumele plătite de ea pentru asistența juridică;” art. 8 alin. (1): „Cuantumul sumelor de compensare a prejudiciului, prevăzute la art.7 lit. a), se calculează pornindu-se de la câștigul mediu lunar al persoanei fizice la momentul cauzării prejudiciului, cu aplicarea coeficientului de inflație.” și art. 11 alin. (1)-(3): „Mărimea compensației pentru repararea prejudiciului moral se stabilește de instanța de judecată în modul prevăzut de prezenta lege. Mărimea concretă a compensației se determină luându-se în considerare: a) gravitatea infracțiunii de a cărei săvârșire a fost învinuită persoana respectivă; b) caracterul și gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală și la examinarea cauzei penale în instanța de judecată; c) rezonanța pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea persoanei; d) durata urmării penale, precum și durata examinării cauzei penale în instanța de judecată; e) natura dreptului personal lezat și locul lui în sistemul de valori al persoanei; f) suferințele

fizice, caracterul și gradul suferințelor psihice; g) măsura în care compensația bănească poate atenua suferințele fizice și psihice cauzate; h) durata aflării nelegitime a persoanei în detenție. (2) Instanța de judecată va determina mărimea compensației și în baza criteriilor specificate la art. 219 alin. (4) din Codul de procedură penală. (3) În toate cazurile, instanța de judecată se va baza pe principiile compensării rezonabile și echitabile a prejudiciului moral.”

Prin încheierea din 02 noiembrie 2018 a Judecătorei Cahul, sediul central a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâtului, în cadrul examinării acțiunii înaintate de Balta Daniil împotriva Ministerului Justiției și Ministerului Finanțelor privind repararea prejudiciului material și moral, Procuratura Generală a Republicii Moldova (f.d.13-14).

Prin hotărârea din 23 septembrie 2020 a Judecătorei Cahul, sediul Central s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Balta Daniil împotriva Ministerului Justiției și Ministerul Finanțelor, intervenient accesoriu Procuratura Generală cu privire la repararea prejudiciului material și moral, cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și procuraturii. S-a încasat din contul statului prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Balta Daniil suma de 10 000 de lei cu titlu de prejudiciului moral, suma de 3 000 de lei cu titlu de prejudiciului material și suma de 3 000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată (f.d.61-76).

La 09 octombrie 2020 intervenientul accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova a declarat apel (nemotivat) împotriva hotărârii nominalizate (f.d.81) prin care a solicitat, casarea hotărârii din 23 septembrie 2020 a Judecătorei Cahul, sediul Central cu emiterea uni noi hotărâri de respingere a acțiunii ca nefondată.

La 13 octombrie 2020, a declarat apel (nemotivat), ulterior la 05 aprilie 2021 Ministerul Justiției a depus apel motivat împotriva hotărârii nominalizate (f.d. 82, 91-95) prin care a solicitat admiterea cererii de apel depuse de către Ministerul Justiției, casarea hotărârii Judecătorei Cahul sediul Central din 23 septembrie 2020 în partea admiterii acțiunii cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii ca fiind neîntemeiată or, modificarea hotărârii Judecătorei Cahul sediul Central din 23 septembrie 2020 în sensul diminuării sumelor acordate cu titlu de prejudiciu.

Prin decizia din 20 iulie 2021 a Curții de Apel Cahul s-au admis apelurile declarate de Ministerul Justiției și intervenientul accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova. S-a modifică hotărârea din 23 septembrie 2020 a Judecătorei Cahul sediul Central, în partea stabilirii cuantumului prejudiciului moral, micșorând cuantumului prejudiciului moral încasat în beneficiul lui Balta Daniil de la 10 000 de lei până la 5 000 de lei.

În rest hotărârea din 23 septembrie 2020 a Judecătorei Cahul sediul Central, s-a menținut.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, obiectul litigiului se referă la cazurile de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite, reglementate de prevederile art. 1405 Cod Civil (în vigoare până la modificările operate la data de 01 martie 2019) și Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 „Privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești”.

Totodată, Colegiul a reținut că, prima instanță întemeiat a stabilit dreptul reclamantului la despăgubirile pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite ale urmăririi penale și ale procuraturii, însă eronat a fost stabilit cuantumul prejudiciului moral.

Reținând prevederile art. 3 alin. (1) lit. a), c) și alin. (2), art. 6 alin. (1) lit. b), art. 11 alin. (1), (2), (3), art. 53 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, art.1 din Legea nr.1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, art.1405 alin.(1) Cod Civil (în vigoare până la 01.03.2019), art. 219 alin. (4) din Codul de procedură penală, Colegiul a conchis că prima instanță corect a stabilit faptul că, în privința lui Balta Daniil au fost întreprinse acțiuni ce au limitat drepturile acestuia și anume prin punerea sub învinuire în comiterea infracțiunii, ulterior observându-se că, în acțiunile lui Balta Daniil nu s-a constatat elementele infracționale.

Totodată, Colegiul a reținut că, instanța de fond just a concluzionat că reclamantul Balta Daniil, urmează a fi restabilit în toate drepturile, inclusiv la repararea prejudiciului patrimonial și moral.

Respectiv, Colegiul a considerat că, prima instanță, just a dispus încasarea prejudiciului material în suma de 3 000 de lei și a cheltuielilor de asistență juridică la suma de 3 000 lei, suportate în procesul penal, dar și la examinarea prezentei cauze civile.

În altă ordine de idei, instanța de apel a relevat că, ținând cont de volumul de lucru, gravitatea faptei imputate, durata urmăririi penale, instanța de apel consideră prejudiciul material ce reprezintă onorariul avocatului angajat la urmărirea penală) de 3 000 lei și cheltuielile de judecată la examinarea prezentei cauze în sumă de 3 000 lei sunt justificate, rezonabile, corespunzătoare, necesare și echitabile, nefiind cazul reducerii acestora.

Mai mult, instanța de apel a apreciat, că cuantumul prejudiciului moral, în mărime de 10 000 de lei, este exagerat de mare, și nu corespunde circumstanțelor cauzei.

Or, la caz instanța de fond just a constatat existența suferințelor psihice ale reclamantului Balta Daniil din punct de vedere a gravității infracțiunilor de a căror săvârșire a fost învinuit acesta, însă eronat a constatat că suma de 10 000 de lei v-a fi suficientă să repare prejudiciul moral suportat, considerând că hotărârea în această parte necesită a fi modificată cu micșorarea sumei până la 5 000 de lei.

De altfel, instanța de apel a respins argumentele Ministerului Justiției și Procuraturii Generale precum că, reclamantul Balta Daniil a fost scos de sub urmărire penală din motiv că nu a fost constatat existența faptului infracțiunii.

În acest context, a fost respins și argumentul apelantului Procuraturii Generale precum că punerea sau bănuire/învinuire, aplicarea anumitor măsuri procesuale de constrângere prezintă niște modalități legale de a elucida toate circumstanțele importante ale cauzei penale în scopul aflării adevărului și acumulării probelor și nicidecum nu pot fi catalogate ca acțiuni ilicite ale organului de drept, atât timp cât nu există vreun act confirmativ în acest sens, precum și lipsa unui act procedural definitiv și irevocabil a organului de urmărire penală sau a instanței de judecată, prin care s-a stabilit sau au fost constatate careva acte sau acțiuni ilegale comise de către organul de urmărire penală sau procuror în cauza penală intentată privindu-l pe Balta Daniil.

La 12 august 2021, prin intermediul oficiului poștal, Procuratura Generală, a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată la examinarea cauzei nu au constatat just și au dat o apreciere incorectă situației de fapt, mai mult nu au examinat cauza sub toate aspectele și nu au stabilit cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt caracteristice raportului juridic.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

La 21 august 2021, Ministerul Justiției a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii ca neîntemeiată.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată la examinarea cauzei nu au constatat just și au dat o apreciere incorectă situației de fapt, mai mult nu au examinat cauza sub toate aspectele și nu au stabilit cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt caracteristice raportului juridic.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Cahul a pronunțat decizia contestată la 20 iulie 2021 și a expedit-o participanților la proces la 03 august 2021 (f.d. 160), astfel, recursurile declarate la 12 august 2021 și 21 august 2021, sunt în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 14 septembrie 2021 instanța de recurs a comunicat intimatei recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței, or, până la examinarea cauzei careva referințe în adresa instanței nu au parvenit.

Examinând temeiurile recursurilor declarate de Procuratura Generală și Ministerul Justiției, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile ca inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Procuratura Generală și Ministerul Justiției, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursurile declarate de Procuratura Generală și Ministerul Justiției, ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Procuratura Generală și Ministerul Justiției, împotriva deciziei din 20 iulie 2021 a Curții de Apel Cahul.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat